

כל המנחות פרק ראשון מנחות יא.

ממורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמרא זו היא אחת
מעבודות קשות. ע"ן לקמן
דף נד ע"א תוספות ד"ה ח"ן
לך:

מוסף רש"י

[illegible]

או קורט לבונה פסול. מפני [א] שהקומץ חסר כדי מקום הקורט. וא"כ
יחד קומץ והלא לבונה על המנחה היא דכתיב (ויקרא ו) כל הלבונה
אשר על המנחה תחובה לדבר קומץ ממקל הלבונה כולה לחד
וקומץ מקולה מואחזע הכלי [א] מלה כח בקרבה היא. דלחור שהיה
הקומץ על המנזה היה מולחו
(ד) דכפרשיט דהכי אמר כ"ג (לקמן
כ) יכול תחא מנחה כולה עטונה מלה
חיל'א על כל קרצני [א] קרצן טעון
מלה וזמן כל המנחה עטונה מנחה. ומהל.
קשיא ולישמעין לבונה וכל שכן צדור
ומלה מרצן [א] מנה לבונה ברישא
הכי נמי דלא מיבעיא ליה למיתני
צדור ומלה האולי ונקט צדור
בירשא מנה לבונה ומלה [א] מלה איריא
משום קומץ חסר פסוק ליה דצדור
פסול משום חילול. דקדוש בין ידו
למטה וחילול פסולת דקדוש כדמס'
בזבחים (דף קד.) [א] נמי מורצן בין
קמה לקמה כגון [א] כחמלע הקומץ
וחולק את הקומץ ונראה כשיי מהל'
קמליט'א מן הדל. למעלה אלא
מאמט'א מלה קמליט'א לילית חילול
דהיינו מן הדל דלאחר שקמץ הופך
גב ידו למטה כדי שלא יפול מן
הקומץ כלום והכי [א] גרול וקמליט'א מן
הדל והשחרר ליכא חילול שאלא הקמה
מוטל דהצדור חלל חסרין [א] חילול
דקמליט'א אינשי. משמע בכל האכצעות:
[א] ורס. אכצע קטנה ממנה מחילול
הורט וי"מ למדת חסן ורת ארצה:
[א] קמליט'. ממנה מחילול הקומץ
מאחר אכצע שאלא הקטנה: וזו אמר.
ממנה מודדין כל אמות הבנין והכלים
לפי שהיא ארצה מבנין ושתי אמות
היא כשארן (בירכה) שתי אמות שכן
היה וכן מודדין אמות הבנין ורשות
מקלות נמדדו בזהו אכצע [א] שהוא
ארז: וזו אכצע. לעיל הכהן אכצע
בדס: וזו גרול. לבחיות דמאורע.
לחלל [א] קמליט'א בקומץ ולא זרת:
ומשני כי אמרין דרובלו אכצעות
ענין לקמליט': לששום. דאם יולא
קמה למטה מן הקומץ ומחוק ומשיחו
באכצע קטנה שלא יהא מנוקד וכן
למעלה בגרול: סיני עבדי. מחמתי
מחדר דקמתי וזו קמליט'א דממנה מחילול
הקומץ: (ג) פ"ל קומץ. והריס
ממנו בקומלו (ויקרא ו): כראשי
לכצטווי. משט בא' שלא יגיע כדי
פס ידו: כמחשס ומרחסס. דמעשיין
אפיין בבל דלאר לקמן כפרק אלו
מנחות נקמות (דף עה) דלאחר שכן
אפיין פותחין וקומץ הלך [א] אפסר
לפותחין דקום כל כך ושכחא קומץ

יזאזות חוץ ב'ל' לתקומת הלכך מוחק בגדלו מלמעלה ויזאזבו קטנם מה
יבא אל חוץ ולא יזאז: **מיקוס**. מתיקין כ"פ קדש קדשים (בזמם דהו)
דף מט: אחר ב'ל' את הכז בגדלי אצטוויט ומעלה בגדלו כ"ו ויז
ואקמה נכנס בחור ד"ו: **כרשאי** אצטוויט. שהכנס ראשי הקמה בק
מן פלדנין. שמן גב ד"ו על הקמה והולך ד"ו עד שנכנס הקמה דרך
מלמעלה למעלה. שהכנס ב'ל' אצטוויט' בקמה אבד היד כנגד הקמה
ממשיךין ידיו דייסם מופסין: מן פלדניס. שהכנס קטורת חפצניס
בשעת קידושא ב"ל' לכלי דפסנו דמנא מופסין: בארשיא דמנא. כט
ריבא שטנא. דייסא לוג דכרמא כ"פ שמי מדות (לקמן פה). מהאי קדל
ממנא ויזאז (ג) אחר חסיר כל שהא פסול: חסיר לבושה. לשעור ל
ל' דרמא ב'. וזי קשאי למי רבי לבושה אל מפרש ל' בגמי (ויזין)
עמה דנרתיא כשמי הלחש) אבל בלוג ומחא קס"ד דלא מיספאל:
חפסי כה שמן. דלמא פרקח כל הממחות (לקמן ט:). לא יזיס עליה
לה. וכין דלא חזי ל' מדיקס שמי ל' שומרס לה: ואפי' וז
ומנא ל' לרבי אלוורא הא. דלפילי הכרשין ל' לשמן

וְזוֹ הָיָה עֲבוֹדָה קָשָׁה שֶׁבְּמִקְדָּשָׁךְ. לְמַד צִדְקָה אֵלּוּ נִגְמָוֹת (שְׁמַע) שֶׁמִּתְחִיל לְסוּלָתָן לֵאמֹר קָשָׁה יוֹמָר מִמֶּנֶּה וְהָיָה אֲלֵךְ כִּבְרֵל לֵב
בְּמַד שֶׁהֵינָה מְחַלְקֵת לִפְנֵים וְשֵׁנִים (לְנֶאֱרָעֶה) וְהָיָה אִיבָה אֶפְיָה
בְּשִׁהִי נִנָּם לְפָנִי וּלְפָנִים וְלֵא כִּשְׁהִי חוֹסֵן בְּלִשְׁמַת בִּית אֲבָנִים
וְעוֹבֵדֵה קָשָׁה הִיא קֶלֶד כְּדוּכוֹה בְּיוֹמָה
וְהָיָה אִיבָה לֵא אֶפְיָה
לְהוֹי אִיבָה לֵא אֶפְיָה

(דף תע"ז): **מלמטה** **אמרה**
 פירש בקונטרס שהכנים ראשי
 אצבעותיו בקמח וגב ידו כנגד הקמח
 וקמן ואין לו כראשי אצבעותיו לנעיל
 דהתם פס ידו כנגד הקמח ומכנים
 ראשי אצבעותיו וקומן מלא קומנו עד
 פס ידו והשתא לפי הקונטרס קורא
 ראשי אצבעותיו למטה וכן מפרש ר"ת
 במסכת שבת (פ"ד דף ע"ג) וכן אינן
 הפורשין למעלה פירש לגד פסחא דהו
 ומביא ראיה מהא דלמך בפי' כל היד
 (דף י"ג) מן העטרה ולמעלה דלמד
 הגוף קורא למעלה ואינה ראיה כל
 כך דלגבי מילה שהיא מלווה שייך
 לקרות ראש המילה למטה אבל
 אצבעות שאדם וזקף אצבעותיו למעלה
 שייך לקרות למעלה ראשי האצבעות
 ומלמטה למעלה יש לפרש שמכנים
 ידו בקמח דרך פס היד עד שמגיע
 לראשי אצבעותיו :

קומץ

תיו על פס ידו וקומץ במחבת ובמרחשת מוחק בגדולו
מלמטה ידו היא עבודה קשה ו שבמקושי זהו ותו
איכא חפניה אלא זו היא אחת מעבודות קשות
אימא לי מלא קומצו כדקמצי אינשי בעי רב פפא קמץ
אי מן הצדדין מאי ממטה למעלה מאי תיקו אמר
ולא חפניו ידחפני אינשי בעי רב פפא חפן בראשי
ין מהו חפן בזו ובזו וקרנן זו אצל זו מהו תיקו בעי
כרפניה דנמא אש תוך כלי בעינן והאיכא או דלמא
אי תיקו בעי מר בר רב אשי הפכה למנא ודבקה
מאי הנחה בתוכו בעינן והאיכא או דלמא בתיקו
י' ו' כיצד הוא עושה פושט את אצבעותיו על פס ידו
ה חיסר לבנותה פסולה: גמ' היכי דמי ריבה שמנה
שהפריש לה שני לוגין ולוקמה כגון דעריב בה שמן
וכי תימא שמן דחולין ושמן דחבירתה לא פסל
בר טוביה אלא מעתה מנחת חוטא דפסל בה שמן
הא לית לה אי דחולין ודחבירתה הא אמרת לא פסל
לה שמן ביון דלית לה שמן כלל חולין גינתו ור'
אמר לא מיבעיא דחולין ודחבירתה דפסיל אבל הפריש
חוי לי והאי חוי לי אימא לא ליפסיל קמ"ל ומנא ליה
בא מתני' קשיתיה מאי איריא דתני ריבה שמנה ליתני
קמ"ל דאע"ג דהפריש לה שני לוגין חיסר לבנותה:
ל קורט אחד פסולה על שני קרשין כשרה דברי
אומר על קורט אחד כשרה פחות מכאן פסולה
והתניא

עוֹה: (ב') וְזוּ הִיא עֲבוּדָה קָשָׁה שֶׁמִּתְקַדֵּשׁ, שֶׁבְּקוֹשֵׁי גָדוֹל הוּא מִשְׁוֶה שָׁלָה הִיא עֲבוּדָה קָשָׁה: וּבְחִסְיוֹהָ נִמְי אֲמַרְי' בִּפ' הוֹלִיָּלוּ לוֹ בְּמִסְתָּהּ יוֹמָא עֲבוּדָה קָשָׁה: בְּדִמְלֵי אִינְשִׁי. מִכְּנִים לִירֵד אֲנֻבְעוֹתָיו וְדוּחָק בְּקִמְתָּ וּפֶסַח לִמְדוּ בִּלְפִי בִּלְאֵי קִמְתָּ וּקְוִימָא מֵלֵא קוֹדֵם עַד פֶּסַח יִדְּךָ מִתְקַטֵּי מֵהוּ: מִצִּירוֹ לְמוֹד יִדְּךָ. לֵאמֹר מִן הַלְדִּימָא מִנְדִּי הִכְלִי שְׁלֵמָא בְּחֻמְתָּהּ הִכְלִי: מֵמֵן: מֵלֵא פִּנְיוֹ. לִדְוִים הַכִּפּוּרִים קִטְרַת סְמִיִּם דְּקָה: בְּדִמְלֵי אִינְשִׁי. דִּקְרָךְ בִּין גִּזְרֵל אֲנֻבְעָא. לֵאמֹר מִן הַלְדִּימָא שֶׁל כְּלוֹ: בְּדִמְלֵי קוֹדֵם. שְׂהִיִּה לִנְחֵל בִּית קִיבּוּל מֵאֲחֻרָיו כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּקִטְרוֹת בֵּלָא: מִתְנִי' וְיִקְרָא דִּלְוֵי לִנְחֵמָה וְלוֹ שְׁמֵן: חִסְרָא שְׂמֵנָה. פְּסוּלָה בְּדִמְלֵימָא לְעִיל (ע') הוּא מֵלֵא הַקּוֹמָן. בִּפ' הִירֵי עָלֵי עֲשִׂרֹן (לְקֵמָן קוֹ): מִפְּסָלָהּ לֵה בְּנִי' עֲשִׂי אֲמַר 'מ' שְׁהִפְרִישׁ לֵי. לֵשׁ מִנְחָה וְסוֹ (וְהַפְרִישׁ לֵה): כִּל לִבּוֹן. לֵאמֹר עֲשִׂי וְיִקְרָא בְּנוֹן דְּעִרִיב. שְׂמֵנָה שְׂמֵנָה לֵאמֹר לוֹ שְׂמֵנָה וְלֹא שְׂמֵנָה: הוּא לֵיִם לֵה. לְמוֹר וִיל לְגִבִּיהָ דִּהִיא חֲזִי לֵיִם חֲזִי לְגִבִּיהָ דִּהִיא חֲזִי לֵיִם: וְלֹא אֵם עֲשִׂירוֹ עֲמָה: שְׂמֵנָה. מִשְׁמַע הַדּוּפֹרֶשׁ לֵחָל: לִשְׁמָה: וְהוֹמֵל

עין משפט
גר מצוה

כו א ב ג מ"י פ"ג מלכות
 מעשה"ק ה"י יב סגן עשין
 קפ"ו:
 כו ד מ"י פ"ד מלכות
 יוה"י הלכה א':
 סה ה ר מ"י פ"ה מל'
 פסוק"ת הלכה כה:
 ז מ"י פ"ג מלכות מעשה"ק
 הלכה יג':
 ח מ"י פ"ב שם הלכה ה
 עב"ת:
 ט מ"י פ"א מלכות
 פסוק"ת הלכה ט:
 ע י כ מ"י שם הל"ת:

הגהות הב"ח

(א) נמ' יטל שקמצו מבורך
ת"ל: (ב) רש"י אחר ד"ה
ס"ט ענין נ"ל ד"ה
שקמצו מבורך גדוש
לישנא אחרינא שיש
קמח בין ראשי
אצבעותיו לפס ידו:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones